

[P. Munch.]

dighed netop til Afholdelse af Udgifter som dem, der her er Tale om, selv om de skulde faa et betydeligt større Omfang, end det er tilsigtet ved det foreliggende Lovforslag.

Nu kommer der jo imidlertid en Udvalgsbehandling, og under denne Udvalgsbehandling haaber jeg da, det maa blive muligt at opnaa Forstaaelse med den højtærede Regering om at gaa videre med Hensyn til Foranstaltninger end her foreslaaet, da dette maa siges at være et meget beskedent Bidrag til Løsning af den foreliggende Opgave.

Forsvarsministeren (Brorsen): Da Indenrigsministeren ikke kan være til Stede paa Grund af, at han er optaget i Lands-tinget, skal jeg paa hans Vegne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Betragtninger, der er fremsat fra de forskellige Ordføreres Side angaaende det Lovforslag, vi her behandler.

Jeg har faaet det Indtryk, at der gennemgaaende er ret stor Velvillie overfor det foreliggende Lovforslag, men samtidig maa jeg sige, at det fremgaar af de Udtalelser, det socialdemokratiske Partis og det radikale Partis Ordførere har fremsat, at det, man særlig har at indvende mod Lovforslaget, først og fremmest er, at det Beløb, som her stilles til Raadighed, de 750 000 Kr., er alt for lille. Disse Udtalelser er ikke kommet mig uventet, idet de falder i Traad med det Omkvæd, man stadig kommer med, naar der gøres Forsøg paa, som i dette Tilfælde, at komme Kommunerne til Hjælp: Ja, det kan være meget godt, men det er alligevel alt for ringe et Beløb, der er Tale om, vi maa anmode om noget mere.

Nu vil jeg bede de ærede Medlemmer betænke, at heller ikke Statskassen bugner af Overflod, og det er noget, som vi fra Regeringens Side har maattet tage i Betragtning, da vi fremsatte dette Lovforslag. Der ligger i Virkeligheden en ret betydelig Hjælp i Lovforslaget, idet de ordinære Midler, vi hidtil har haft til Raadighed fra Statens Side til dette Formaal, fordobles, saa man skulde dog tro, at det maatte være et Bevis paa, at man fra Regeringens Side ønsker i en vanskelig Overgangstid i nogen Grad at komme Kommunerne til Hjælp.

Jeg sagde, at det var en Overgangstid, og vi tænker os naturligvis ikke, at det skal gaa saaledes i Fremtiden, at det kun bliver en Overflytning. Den fortsatte Arbejdsløshedshjælp er jo forsvundet, og i stor Udstrækning er man saa i Aar gaaet til

Hjælpekassen; men vi regner naturligvis fra vor Side med, at det er en ganske kort Overgangstid, og at vi efterhaanden maa komme ind i mere normale Forhold, saaledes at Hjælpekasserne i Fremtiden i meget betydelig Grad kan blive aflastet.

Der faldt en ret interessant Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. Hækkerup, idet han gjorde Rede for de Vanskeligheder, der er for Kommunerne — jeg indrømmer, at disse Vanskeligheder kan være meget store —, og det ærede Medlem sagde videre, at Kommunerne ikke i Længden kan blive ved med at sætte nye Arbejder i Gang, men at de naturligvis maa se paa, om saadanne Arbejder virkelig er økonomiske for Kommunerne, og deri har han sikkert Ret. Det gælder ikke alene for Kommunerne, men ogsaa med Hensyn til Udførelse af Statsarbejder, og det er noget, som jeg for mit Vedkommende har slaaet til Lyd for for mange Aar siden. Det er meget godt, at man Gang efter Gang rejser Krav om at sætte Arbejder i Gang fra offentlig Side, men det er uhyre begrænset, hvad man her kan gøre — man kommer ellers ind paa det, som det ærede Medlem ogsaa strejfedes, at det Arbejde, man udfører, bliver ganske uøkonomisk.

Det er, som sagt, meget begrænset, hvad man der kan gøre, og derfor er det, vi fra vor Side stadig siger, at for at faa Arbejde i Gang maa man ogsaa fra Fagforeningernes Side være medvirkende til, at Tarifpolitikken svarer til hele Tidens Økonomi. Der er ingen anden Vej frem her. Dette Raab om, at man skal sætte Arbejder i Gang fra Statens Side, forslaar jo ingenting. Om vi øser nok saa mange Millioner ud — det har vi set bl. a. med Hensyn til Statsbanerne —, bliver dog det Antal Arbejdere, vi paa den Maade kan faa i Arbejde, uhyre begrænset, og derfor maa de Herrer Talere forstaa, at der er ingen anden Vej at gaa end den, at Tarifpolitikken til enhver Tid er i Overensstemmelse med hele Tidens Økonomi, og det er vistnok det, det skorter noget paa i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven og ogsaa det ærede Medlem Hr. Hækkerup var noget utilfredse med, havde jeg Indtryk af, at Pengene her blev taget af Arbejdsløshedsfonden. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. P. Munch i, at i alle Tilfælde i denne Overgangstid, som jeg nu gentagne Gange har sagt, det maatte være, kan der være god Grund til at tage disse Midler, de 750 000 Kr., af Arbejdsløshedsfonden; men jeg vil mene, at dette netop er et af de